

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Z. P.**, nar., bytem, zastoupeného JUDr. Antonínem Tunklem, advokátem se sídlem AK Dačice – Komenského 6/V, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, oddělení ostatních správních činností, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 8. 10. 2013, č. j. KUJI 68455/2013, sp. zn. OOSČ 648/2013 OOSC/223,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce má povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení 1.254 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že se odvolal k žalovanému proti rozhodnutí Městského úřadu v Telči, odbor dopravy, č. j. MěÚ Telč – 8800/2012/OD ze dne 31. 7. 2013, kterým bylo rozhodnuto o uložení pokuty žalobci ve výši 25.000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 1 roku od právní moci rozhodnutí. Dále o povinnosti nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč. Žalovaný rozhodnutím z 8. 10. 2013 rozhodl tak, že dle ust. 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce byl trestně stíhán a odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě č. j. 1T 104/2012 ze dne 10. 1. 2013, za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněčným odkladem na zkušební dobu 1 a půl roku a **k zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 roků**. Žalobce

svou vinu uznal a proti trestnímu příkazu se neodvolal. Tento příkaz nabyl právní moci dne 29. 1. 2013.

Žalovaný konstatuje v odůvodnění svého rozhodnutí, že žalobce odmítl provedení lékařského vyšetření o odběru krve v nemocnici v Jihlavě s tím, že by se nemohl dostat z Jihlavy domů. Dále žalovaný v rozhodnutí konstatuje, že při ústním jednání dne 28. 3. 2013 žalobce k odmítnutí lékařského vyšetření uvedl, že alkohol zjištěný orientačním dechovým testem nerozporoval, tudíž lékařské vyšetření považoval za zbytečné a navíc by se problematicky dostával z Jihlavy domů. Totéž tvrdil svědek A. H. (dopravní policista).

Důvodem k potvrzení rozhodnutí správního orgánu je podle rozhodnutí žalovaného to, že se žalobce odmítl svévolně podrobit odběru krve, když tento biologický materiál měl sloužit k zajištění důkazního materiálu pro soud.

V trestním řízení završeném vydáním pravomocného trestního příkazu však bylo rozhodnuto, že žalobce spáchal přečin pod vlivem návykové látky.

Žalobce ve správním řízení navrhoval, aby byl proveden důkaz trestním spisem, ze kterého by bylo zjištěno, zda skutek odmítnutí podrobit se lékařskému vyšetření byl vyloučen k samostatnému projednání či nikoliv, a tedy bylo pro soud dostatečný důkaz formou orientační dechové zkoušky a doznání žalobce.

Tento důkaz žalovaný odmítl provést.

Odhlédne-li se od trestního řízení, které se podle žalobce zabývalo nebo mělo zabývat všemi skutky, které v souvislosti s přečinem žalobce spáchal, pak ještě na svou obranu uvádí, že dechovou zkoušku považoval za dostatečnou s tím, že její výsledek nerozporoval. Ze spisu správního orgánu lze dovodit, že orgány činné v trestním řízení (policie) by žalobce do nemocnice v Jihlavě dopravili, avšak zpátky domů by se musel dopravit sám. Žalobce byl bez prostředků a cesta domů z Jihlavy by pro něj byla velmi komplikovaná.

V daném případě lze analogicky užít rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, č. j.: 32Cdo 4054/2011 ze dne 25. 9. 2013, kde je rovněž přihlédnuto ke skutečnostem, které shora uvedl.

Pokud se týká druhého přestupku, za který je vinen, tj. nepředložení řidičského průkazu, pak žalobce poukazuje na své tvrzení, že řidičský průkaz ztratil v důsledku dopravní nehody a jeho ztrátu nahlásil příslušnému správnímu orgánu. Ostatně i tento skutek byl orgánům v trestním řízení znám. Byl součástí trestního spisu. Žalobce tvrdí, že ani tento skutek nebyl soudem vyloučen k samostatnému projednání.

Žalobce tedy tvrdí, že všechny skutky v souvislosti s dopravní nehodou byly v trestním spise zaznamenány, a tudíž byly známy orgánům policie, žalobci a zejména soudu.

Žalobce má tedy důvodně za to, že v rámci trestního řízení bylo o všech těchto skutcích rozhodnuto. Svědek A. H. (dopravní policista) tyto skutečnosti potvrdil ve své výpovědi dne 31. 7. 2013.

V dané věci má žalobce za to, že bylo tedy rozhodnuto, jak soudem, tak správním orgánem o týchž skutcích. Lze tedy odkázat na platnou judikaturu ve věcech trestněprávních, kde se říká, že o totožný skutek jde i tehdy, kdy se při různosti následků shoduje jednání alespoň s částí jednání, pro které byl již pachatel odsouzen. To takový skutek je trestní stíhání nepřipustné, analogicky tedy nemůže být přípustné projednání tohoto skutku před správním orgánem a uložení za něj trestu, což by mělo za následek, za týž čin by byl trestán 2x, což náš právní řád, jak bylo již shora uvedeno, nepřipouští.

Ostatně polemizovat lze i s uloženým trestem zákazu činnosti a jeho výkonem. Jak by měl být vykonán trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorového vozidla, když soudem je uložen na 3 roky a správním orgánem na 1 rok. Jednalo by se o kumulaci trestů nebo splnutí trestů?

Na základě shora uvedených skutečností navrhoval žalobce, aby soud rozhodl tak, že rozhodnutí žalovaného z 8. 10. 2013 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

Požadoval, aby soud zavázal žalovaného žalobci nahradit vzniklé mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce v podstatě v žalobě uplatňuje jediný žalobní důvod, spočívající v porušení zásady ne bis in idem, když tvrdí, že byl za stejný skutek potrestán 2x – v trestním a přestupkovém řízení. K této námitce, kterou již žalobce uplatnil ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, se žalovaný podrobně vyjádřil v odůvodnění svého napadeného rozhodnutí, a proto se se svým vyjádřením k žalobě odkazuje na toto své stanovisko. Má za to, že k porušení uvedené zásady nedošlo, neboť žalobce byl v trestním a přestupkovém řízení sankcionován za odlišné skutky.

Navrhoval proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z připojených správních spisů bylo zjištěno z úředního záznamu vyhotoveného dne 29. 11. 2012, že dne 10. 11. 2012 byla hlídka DI Jihlava vyslána k dopravní nehodě, ke které došlo na sil. III/40616 mezi obcemi M. a P.. Po příjezdu hlídky DI na místo dopravní nehody bylo zjištěno, že havarované vozidlo je v konečném postavení po dopravní nehodě. Na místě přítomna hlídka OOP Telč, vozidlo HZS a řidič havarovaného vozidla P. Šetřením na místě bylo zjištěno, že k dopravní nehodě došlo dne 10. 11. 2012 v 15:20 hod na sil. III/40616 v katastru obce M., a to tak, že řidič P. jedoucí vozidlem, ve směru jízdy od obce M. na obec P., nezvládl řízení vozidla, s vozidlem přejel vpravo na pravou krajnici, kde pravou přední částí vozidla Peugeot narazil do travnatého svahu, který poškodil. Při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob. Dechovou zkoušku na alkohol u řidiče P., provedla na místě dopravní nehody hlídka OOP Telč, dechová zkouška na alkohol byla pozitivní. První dechová zkouška na alkohol provedena dne 10. 11. 2012 v 15:42 hod s naměřenou hodnotou 1,81 ‰

alkoholu v dechu řidiče. Druhá dechová zkouška na alkohol provedena dne 10. 11. 2012 v 15:52 hod s naměřenou hodnotou 1,68 ‰ alkoholu v dechu řidiče. Řidič P. byl hlídkou DI Jihlava poučen a poté vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, žilní krve v nemocnici v Jihlavě, což řidič Pykal na místě dopravní nehody odmítl. Řidičský průkaz nebyl zadržen, řidič P. řidičský průkaz na místě dopravní nehody nepředložil ke kontrole. Při komunikaci s řidičem P. byl z jeho úst silně cítit alkohol. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledání zjištěna ani uplatněna.

Z podkladů založených ve spise pak mimo jiné vyplývá, z protokolu o výsledku podezřelého z 12. 12. 2012, že tento sdělil, že hlídce police nepředložil svůj řidičský průkaz, protože ho na místě nemohl najít a do současné doby ho nenašel. Pak podepsal nějaké dokumenty a hlídka ho vyzvala na lékařské vyšetření a odběr krve v nemocnici v Jihlavě. Z. P. uvedl, že toto odmítl s tím, že by se nemohl nijak dostat z Jihlavy domů a také by si nemohl nikoho zavolat, protože měl vypnutý mobil a neznal jeho PIN kód. Do nemocnice odvezen nebyl. Z místa nehody mu auto odtáhl kamarád.

V rámci řízení o projednání přestupku bylo nařízeno ústní jednání na 28. 3. 2013, kde se dostavil žalobce a k věci uvedl, že ke spisovému materiálu nemá žádné připomínky, námítky, ani návrhy na doplnění. Spáchání přestupku je si vědom. Naměřené hodnoty alkoholu nerozporuje. Za ovlivnění alkoholem mu byl trestním příkazem Okresního soudu Jihlava č. j. 1T 104/2012-40 uložen trest, proto se k věci nechce dále vyjadřovat. Co se týče nepředložení řidičského průkazu policií, k tomu uvedl to, že řidičský průkaz v době jízdy měl, ale z důvodu dopravní nehody jej nenalezl a proto nepředložil policii a nemá jej dosud, proto na MěÚ Dačice oznámil jeho ztrátu. Alkohol zjištěný orientačním dechovým testem nerozporoval, tudíž lékařské vyšetření považoval za zbytečné a navíc by se problematicky dostával zpět domů z Jihlavy, kde by lékařské vyšetření probíhalo.

28. 3. 2013 vydal MěÚ Telč, odbor dopravy pod č. j. MěÚ Telč – 8800/2012/OD rozhodnutí, kdy rozhodl dle § 57 odst. 1 zákona o přestupcích a na základě skutečností zjištěných v řízení provedených podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád tak, že obviněný Z. P. se uznává vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125 c) odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění, porušením ust. § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, ust. § 125 c) odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění, porušením ust. § 6 odst. 12 téhož zákona, kterého se měl dopustit jako řidič ztotožněný podle ostatních dokladů dne 10. 11. 2012 v 15:20 hod při řízení osobního motorového vozidla tov. zn. při jízdě konané na silnici III/40616 v katastru obce Mrákotín, ve směru jízdy od obce M. na obec P., kdy jako řidič nezvládl řízení vozidla, vyjel vpravo mimo komunikaci, kde pravou částí narazil do travnatého svahu. Hlídka Policie ČR – DI Jihlava po přivolání na místo provedla na místě orientační dechovou zkoušku na přítomnost alkoholu v dechu řidiče přístrojem Dräger s kalibrací platnou do 1. 1. 2013, kterému se řidič P. na místě podrobil. Byly provedeny dvě dechové zkoušky, obě s pozitivním výsledkem na přítomnost alkoholu v dechu. První orientační dechovou zkouškou provedenou dne 10. 11. 2012 v 15:42 hod bylo zjištěno 1,81 ‰ alkoholu v dechu, druhou orientační zkouškou provedenou dne 10. 11. 2012 v 15:52 hod bylo zjištěno 1,68 ‰ alkoholu v dechu. Řidič byl hlídkou Policie ČR vyzván k předložení řidičského průkazu, který nepředložil. S ohledem na pozitivní výsledky zjištěné orientační dechovou zkouškou na přítomnost alkoholu v dechu byl řidič vyzván hlídkou

Policie ČR – DI Jihlava k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických vzorků tělních tekutin v nemocnici v Jihlavě s cílem zjištění míry ovlivnění alkoholem. Toto řidič odmítl, aniž by vyšetření mělo vliv na jeho zdravotní stav. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla zjištěna ani uplatněna. Škoda na vozidle Peugeot 306 odhadnuta na 30.000 Kč, hmotná škoda ve svahu (rycí stopy) cca 1.000 Kč.

Proto, se mu podle ust. § 125 c) odst. 4 písm. a) a ust. § 125 c) odst. 5 zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích s přihlédnutím k ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích ukládá

pokuta v částce 25.000 Kč,

zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 1 roku od právní moci tohoto rozhodnutí.

Dále byl zavázán k úhradě nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti uvedenému rozhodnutí žalobce podal odvolání, přičemž uváděl stejné skutečnosti, jako v později podané žalobě, tedy že žalobce byl odsouzen trestním příkazem, že v přestupkovém řízení se jedná o totožný skutek a poukázal na to, že o totožný skutek jde i tehdy, když se při různosti následků shoduje jednání alespoň s částí jednání, pro které byl již pachatel odsouzen. Pro takový skutek je trestní stíhání nepřipustné, analogicky tedy nemůže být přípustné projednání tohoto skutku před správním orgánem a uložení za něj trestu, což by mělo za následek, že za týž čin by byl trestán 2x, což náš právní řád nepřipouští.

Ve správním spise je založen i trestní příkaz č. j. 1T 104/2012 – 40 vydaný Okresním soudem v Jihlavě 10. 1. 2013, kdy obviněný Z. P. je dle něho vinen tím, že ačkoliv byl nezpůsobilý k řízení motorových vozidel, když u něho bylo dechovým analyzátozem zjištěno 1,81 a 1,68 ‰ alkoholu, dne 10. 11. 2012 kolem 15:20 hod řídil po silnici č. 40616 z M. směrem na obec P. osobní automobil zn. a při této jízdě km 5,844 v katastru obce M., okres Jihlava, vjel vpravo mimo vozovku a havaroval, tedy *vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu, čímž spáchal přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a odsuzuje se podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314 e) odst. 2 trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání 6-ti měsíců a podle §§ 81 odst. 1 a 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu 1 a půl (jednoho a půl roku). Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 roků.*

Pokud jde o uvedený trestní příkaz, ten odůvodnění neobsahuje a žalobce sám uvedl, že proti němu odpor nepodal.

Krajský soud v Brně nařídil ve věci jednání na 10. 9. 2014, kdy zástupce žalobce u tohoto jednání uvedl, že zejména namítá, že si správní orgán nevyžádal spis Okresního

soudu v Jihlavě, týkající se trestního příkazu, z něhož by bylo patrné, zda skutky, z něhož viní správní orgán žalobce, byly vyloučeny k samostatnému projednávání v přestupkovém řízení. Dále uvedl, že v rámci trestního řízení musel soud zkoumat zjištěnou hladinu alkoholu u žalobce, posuzovat, z čeho byla, a tedy jakým způsobem byla hladina alkoholu zjištěna a posuzovat také, proč se žalobce nepodrobil odběru krve. Pokud by dospěl k závěru, že žalobce se odmítl podrobit odběru krve a že toto hraje podstatnou skutečnost v dané věci při rozhodování, soud může toto např. posoudit jako přitěžující okolnost nebo může i uvedenou věc vyloučit k samostatnému projednávání, což mu trestní řád dovoluje. Proto tedy bylo nutné připojení trestního spisu.

Zástupce žalovaného poukázal na to, že v rámci trestního řízení byl žalobce potrestán za to, že způsobil dopravní nehodu pod vlivem návykové látky a až poté, kdy došlo k dopravní nehodě, se žalobce odmítl na výzvu podrobit odběru krve, což je jednání přestupkové a za toto jednání byl právě žalobce potrestán v rámci přestupkového řízení. Proto nebylo třeba připojovat trestní spis, neboť v přestupkovém řízení byl žalobce potrestán za jiný skutek, a to za to, že se odmítl podrobit odběru krve na výzvu policie.

Posouzení věci soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kdo vykonává ve stavu vyučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, bude potrestán odnětím svobody až na 1 rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.

Z trestního příkazu, který byl připojen vyplývá, že žalobce byl uznán vinným za řízení motorového vozidla 10. 11. 2012 pod vlivem alkoholu, kdy byl nezpůsobilý k řízení motorových vozidel, když u něho bylo dechovým analyzátozem zjištěno 1,81 a 1,68 ‰ alkoholu. Stejněho dne, 10. 11. 2012, se dopustil také přestupkových jednání, když po způsobené dopravní nehodě, po zjištění alkoholu dechovým analyzátozem, byl vyzván policisty k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických vzorků tělních tekutin v nemocnici v Jihlavě s cílem zjištění míry ovlivnění alkoholu, což odmítl a dále na výzvu nepředložil řidičský průkaz.

V rozhodnutí z 8. 10. 2013 se žalovaný se spáchanými přestupky podrobně vypořádal v jeho odůvodnění, když vzal za bezpečně prokázané, že žalobce nepředložil policistům svůj řidičský průkaz, což byl také důvod, proč nemohl být na místě tento zadržen a pokud jde o argumentaci, že za havárii vozidla způsobenou pod vlivem alkoholu byl odsouzen trestním příkazem č. j. 1T 104/2012 – 40 ze dne 10. 1. 2013, s právní mocí dne 29. 1. 2013, žalovaný uvedl, že trestní řízení bylo proti odvolateli vedeno v jiné věci – skutek, jenž byl předmětem trestního řízení není totožný se skutkem, jež je předmětem přestupkového řízení a nelze je vzájemně zaměňovat (byť byly spáchány v souvislosti s řízením motorového vozidla a shodují se i místem a časem spáchání). Trestní řízení bylo proti žalobci vedeno ve věci přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního

zákoníku, tedy že vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu. Předmětem přestupkového řízení je přitom jednání, jehož se odvolatel dopustil až následně po dopravní nehodě při jejím šetření, kdy porušil povinnosti řidiče stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu – konkrétně neuposlechl výzvy policisty k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění ovlivnění alkoholem a nepředložil řidičský průkaz. K odvolatelem namítanému porušení zásady ne bis in idem tedy v daném případě nemohlo dojít. Skutečnost, že se odvolatel dobrovolně podrobil dechové zkoušce provedené ověřeným a kalibrovaným dechovým analyzátozem, ho nezprošťuje povinnosti podrobit se rovněž lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, byl-li k němu policistou vyzván. Pokud jde o vztah mezi § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pak povinnost podrobit se výzvě k vyšetření ke zjištění ovlivnění alkoholem je jednoznačně zakotvena v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, stanoví toliko modalitu zjišťování, zda je určitá osoba ovlivněna alkoholem a určuje za jakých podmínek se ten který způsob zjišťování použije. Pokud je v určitých případech dostačující provedení pouhé orientační dechové zkoušky, neznamená to, že by jednání pachatele spočívající v odmítnutí podrobit se přes výzvu odbornému lékařskému vyšetření nebylo protiprávní. Žalobce doznal, že se přes poučení odmítl podrobit lékařskému vyšetření s odběrem krve a jako důvod odmítnutí uvedl, že po pozitivní dechové zkoušce považoval lékařské vyšetření za zbytečné a měl by problém dostat se z Jihlavy domů. Uvedený důvod odmítnutí nesplňuje jedinou zákonem předpokládanou podmínku, pro kterou mohl odvolatel lékařské vyšetření odmítnout – podrobení se lékařskému vyšetření nebylo spojeno s ohrožením jeho zdraví.

Krajský soud v Brně se zcela ztotožňuje s rozhodnutím žalovaného i odůvodněním jeho rozhodnutí, poukazuje na to, že v daném případě rozhodně nedošlo k dvojímu trestání žalobce za stejný skutek a je zcela evidentní, že pokud byl v trestním řízení žalobce potrestán (trestní příkaz), ve výši trestu se nepromítlo jeho odmítnutí podrobit se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem krve pro zjištění hladiny alkoholu v krvi, ani toto jednání žalobce nebylo vyloučeno k samostatnému projednání. Soud se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že se zde jednalo o dva samostatné skutky, a to jeden, postižený v trestním řízení, nepodrobení se však přes výzvu lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a nepředložení na výzvu policisty řidičského průkazu, jsou zcela evidentně jiná jednání, která nastala až po způsobené dopravní nehodě. Jedná se o jednání upravené v zákoně o silničním provozu č. 361/2000 Sb., a tedy zcela evidentně o jednání přestupková. Tedy správně bylo vedeno jak řízení trestní, kdy žalobce byl trestním příkazem potrestán, ale jiné, další jednání žalobce bylo v rozporu se zákonem č. 361/2000 Sb. (silniční zákon), a tedy šlo o jednání přestupkové.

Podle § 5 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.

Podle § 6 odst. 12 uvedeného zákona řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen na výzvu policisty nebo vojenského policisty předložit doklady podle odst. 8 a 9 policistovi ke kontrole (jedná se o předložení řidičského průkazu).

Podle § 125 c) odst. 1 písm. d) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

Podle § 125 c) odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) až j) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona.

Soud tedy shrnuje, že tím že žalobce po předchozí dechové zkoušce odmítl se na výzvu policisty podrobit odběru krve ke zjištění hladiny alkoholu a nepředložil řidičský průkaz, se dopustil přestupkových jednání, a to dvou přestupkových jednání, která jsou rozdílná od jednání, za které byl odsouzen v trestním řízení trestním příkazem.

Uvedené trestní jednání v sobě tedy rozhodně neabsorbují uvedená přestupková jednání, a proto soud se žalobou žalobce nesouhlasí. Pokud jde o uvedená dvě přestupková jednání, byla projednávána ve společném řízení, a to v souladu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., žalobce ani nepopíral, že se na výzvu policistů odmítl podrobit odběru krve a že nepředložil na výzvu řidičský průkaz, takže nejenom z tohoto jeho tvrzení, ale i z ostatních důkazů založených ve správním spise, provedených v průběhu přestupkového řízení, je jednoznačně prokázáno, že přestupkového jednání, které žalobci bylo kladeno za vinu, se tento dopustil.

Krajský soud cituje z rozhodnutí NSS č. j. 5As 24/2009 – 65, dle něhož ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve spojení s § 16 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, již striktně neváže povinnost řidiče podrobit se lékařskému vyšetření, zde není ovlivněn alkoholem, na pozitivní výsledek předchozí dechové zkoušky. Rozhodující podle této právní úpravy je výzva policisty nebo strážníka obecní policie k podstoupení lékařského vyšetření. Taková výzva ovšem může být opodstatněná pouze v případě, kdy na základě orientační dechové zkoušky či na základě jiných indicií vznikne důvodné podezření, že kontrolovaná osoba řídí vozidlo pod vlivem alkoholu. Neuposlechnutím takové opodstatněné výzvy se řidič dopouští přestupku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (s účinností od 1. 1. 2009 změněno zákonem č. 274/2008 Sb.).

Pokud pak jde o stanovené sankce, z odůvodnění rozhodnutí jak správního orgánu I. stupně, tak žalovaného vyplývá, že sankce byly uloženy v souladu se zákonem a byly také v rozhodnutí správních orgánů řádně zdůvodněny. S tímto zdůvodněním se soud zcela ztotožňuje.

Soud zdůrazňuje, že v žádném případě se nejedná o dvojí trestání za totéž protiprávní jednání žalobce.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Ve věci žalobce neměl úspěch, úspěšný byl naopak žalovaný a proto má povinnost žalobce mu nahradit náklady řízení, které vznikly jako náklady cestovného právního zástupce žalobce z Jihlavy do Brna a zpět k jednání soudu, jehož nařízení žádal žalobce. Náklady jízdného představují při vzdálenosti 200 km, při průměrné spotřebě benzínu Natural N95 u vozidla Škoda Superb (technický průkaz vozidla byl předložen) a při vyhláškové ceně paliva stanovené na rok 2014 celkem 1.254 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2014

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně